DIALOOGIDE TÕLKED

LEÇON 1

– Kuhu sa homme lähed?
– Homme ma lähen kooli.
– Juba kooli?
– Muidugi, sest homme on esimene september.
– Ja siis?
– Esimesel septembril lähevad kõik kooli, sest see on esimene koolipäev *(la rentrée)*.
– Hüvasti, vaheaeg! Elagu esimene koolipäev!

* * *

– Mis see on?
– See on *(üks)* linn. See on Pariis. See on *(üks)* ilus linn.
– Mis see on?
– See on *(üks)* jõgi. See on Seine.
– Mis see on?
– See on *(üks)* saar. Need on *(ühed)* saared. See on Cité saar. Ja see, see on Püha Louis' saar. Cité on Pariisi häll.
– Ja see, mis see on?
– See on *(üks)* sild. See on Uus-Sild. Ja see, see on *(üks)* kuju. See on Henri IV kuju. Teda hüütakse Roheliseks Härrasmeheks.
– Ja mis see on?
– See on *(üks)* kirik. See on Jumalaema peakirik. Jumalaema peakirik on Pariisi kõige ilusam kirik. Ja see, see on Kohtupalee. Kohtupalee hoovis paikneb *(üks)* väike kirik – Püha Kabel. Ja see on Kojamehe Palee.
– Mis see on?
– See on *(üks)* turg. See on lilleturg.

LEÇON 2

– Hallo!...Laurent?
– Ah see oled sina, Henri?! Te-e-re... *(ta haigutab)*.
– Sa magad?
– Jah, ma magan... Kui palju kell on?
– Kell on juba kaheksa. Sa siis tuled või ei tule?
– Kuhu küll?
– Aga kooli. Täna on esimene koolipäev *(la rentrée)*.
– Oled sa kindel?
– Aga muidugi. Täna on esmaspäev, esimene september.
– Sa näed und? Täna on 31. august.
– Ei... Vaata ise!
– Üks hetk... Laupäev, 30. august... Pühapäev, 31. august, 1. september... Sul on õigus. Täna on esmaspäev, 1. september.
– Sa siis tuled või ei tule?
– Ma jooksen. Kohtumiseni, Henri.
– Kohtumiseni Laurent.

LEÇON 3

– Tohin ma sinult midagi küsida?
– Palun, tee seda.
– Kui palju on 30 liita 30?
– 30 liita 30 on 60.
– Jah, see on nii. Aga kui palju on 30 liita 40?
– 30 liita 40 on 70.

– Õige. Aga kui palju on 80 liita 10?
– 80 liita 10 on 90.
– Nõus. Aga kui palju on *(üks) accent aigu* ja *(üks) accent grave*?
– Nad ei tee kokku mitte midagi. Need on märgid ja ongi kõik.
– Küll sa oled ikka mõnikord rumal! *(Üks) accent aigu* ja *(üks) accent grave* on kokku *(üks) accent circonflexe*. Ha-ha-haa…!
– Nõus. Tohin ma sinult ka midagi küsida?
– Palun, tee seda.
– Palju on *(üks)* hobune ja *(üks)* kuningas?
– Ausõna, ma ei tea.
– Hobune ja kuningas on kokku Rohelise Härrasmehe kuju. Ha-ha-haa!
– Mulle ei meeldi kuningas, sest kuningas usub, et hernes kasvab katusel.

* * *

– Mis kell sa üles tõused?
– Ma tõusen kell 7.15.
– Mis kell sa kodust väljud?
– Ma väljun kodust kell 8.30.
– Mis kell algavad tunnid?
– Tunnid algavad kell 8.45.
– Ja mis kell nad lõpevad?
– Tunnid lõpevad täpselt kell 2.

LEÇON 4

– Võin ma seda parfüümi nuusutada?
– Palun teid, härra.
– Mida see endast kujutab?
– See on "Chanel 19".
– Lõhnab hästi.
– Jah, see on *(üks)* väga hea parfüüm.
– Kui palju see maksab?
– 399 franki.
– See on kallis… Ja see, mis see siis on?
– See on Christian Diori "Mürk"
– Kui palju see maksab?
– 275 franki. See on palju odavam.
– Võin ma seda nuusutada?
– Aga, palun, härra!
– See lõhnab halvasti… väga halvasti… Jah, ma ostan *(võtan)* ta ära.
– Võin ma teilt midagi küsida, härra?
– Palun teid.
– On see teie emale või õele?
– Mis siis?
– Diori "Mürk" on väga tugev parfüüm.
– Ongi hea. See on minu koerale. Tal on kirbud. See on selleks, et tappa kirpe. Ma tänan teid, preili.

LEÇON 5

– Kust sa tuled?
– Ma tulen kauplusest.
– Mida sa ostsid?
– Ma ostsin leiba *(saia)*.
– Kas sa ostsid pika batoonsaia *(une baguette)*?
– Ei, ma ostsin musta leiba.

– Sina sööd siis musta leiba?
– Ei. See on minu vanaisale. Ta armastab seda.
– Ja sina?
– Mina söön šokolaadi sinepiga.
– On see ka hea?
– See on väga hea. Tahad proovida?
– Ei, tänan. Ma eelistan liha, kartuleid ja herneid.
– Siis oled sa nagu kuningas.
– Milline kuningas? Louis XIV?
– Too kuningas, kes usub, et hernes kasvab katusel.

ROHUTIRTS JA SIPELGAS

– Tere, proua Sipelgas. Tohin ma sisse astuda?
– Palun teid, preili. Kuidas elate, mu kallis sõbratar?
– Väga halvasti. Ma köhin, mul valutab pea, kurk, kõht, kõikjal, kõikjal on valu.
– Siis olete te haige, kallis naabritar.
– Jah, ma olen haige.
– Tahate ma annan teile (ühe) aspiriini?
– Ei, tänan. Ma eelistan tükikest kärbseliha või ussiliha või siis mõnda tera, et ära elada.
– Te olete hull, mu pisike! Süüa kärbseliha juba sügisel! Sügisel süüakse juurvilju ja puuvilju. Kärbsed ja ussikesed – see on talveks!
– Ma tasun teile ära, proua Sipelgas, enne augusti kuud, looma ausõna!
– Te ajate mu naerma, preili. Mulle ei meeldi raha.
– Siis annan ma teile oma kassettmagnetofoni. Võtke, palun!
– Võin ma teilt midagi küsida, preili?
– Palun teid.
– Mida te tegite juunis, juulis ja augustis?
– Ma laulsin.
– Te laulsite kogu suve?
– Just nii!
– Tore on! Tantsige nüüd!

LEÇON 6

– Võin ma nuusutada seda parfüümi, proua?
– Palun teid, preili.
– Mida see endast kujutab?
– See on Yves Saint-Laurent'i "Opium".
– See on siis narkootikum *(meelemürk)*?
– Ei, see ei ole narkootikum. See on *(üks)* väga hea parfüüm.
– Aga ta lõhnab halvasti… väga halvasti!
– Ei, ta ei lõhna halvasti, kuid see on väga eriline parfüüm.
– Ja kui palju see maksab?
– See maksab 485 franki.
– Tore on. Ma võtan selle ära.
– On see teile või teie emale, preili?
– Mis mõttes?
– Yves Saint-Laurent'i "Opium" on *(üks)* väga tugev parfüüm.
– Mis see mulle korda läheb *(mul on sellele vilistada)*! See on selleks, et minu kass magaks. Ta näugub kogu öö.

* * *

– Mida sa eile tegid?
– Eile ma olin kaupluses.

– Mida sa ostsid?
– Ma ostsin parfüüme.
– Milliseid parfüüme?
– Ma ostsin Diori "*Poison*" ja "Yves Saint-Laurent'i "*Opium*".
– Sa oled hull! See lõhnab halvasti.
– Mis see mulle korda läheb! See pole minule, see on minu koerale ja minu kassile.
– Kuidas nii?
– Minu koeral on kirbud. See on selleks, et tappa kirpe.
– Ja sinu kassil on samuti kirbud?
– Ei, tal ei ole kirbud, aga ta näugub kogu öö,. "Opium", on selleks et ta magaks (et teda uinutada).

LEÇON 7

– Kas sa sõid täna hommikul, Antoine?
– Muidugi. Igal hommikul ma einetan kell 7.30.
– Mida sa sõid?
– Ma jõin kohvi piimaga ja ma sõin leiba, võid, suitsuvorsti ja juustu.
– Millist juustu? Kamambeeri?
– Ei. Ma sõin kitsepiimajuustu.
– Kas kitsepiimajuust on ka hea?
– Väga hea. Kas sa pole eales seda söönud?
– Mitte kunagi. Hommikueineks joon ma kraanivett ja söön krõbedaid kooke "Friskies".
– Krõbedaid kooke "Friskies"!? Aga see on ju kassidele!
– Jah, nii see on.
– Ja ometigi ostis sinu isa *(ühe)* auto, kas pole nii?
– Jah, ta ostis (ühe) "Citroëni", kas pole nii, Vincent?
– Mis see minule korda läheb! Ma eelistan jalgsi käia, kuid süüa nii kuis teised.

LEÇON 8

– Mida sa sööd, Antoine?
– Ma söön küpsiseid.
– Anna mulle üks küpsis, palun.
– Ole lahke. Võta (teeninda and)!
– Aitäh. Sa oled väga armas.
– Võin ma sinult midagi küsida, Vincent?
– Kindlasti.
– Miks on sul alati nälg?
– Ma ei tea... mul on nälg... mul on nälg... Ausõna, ma ei tea.
– Aga sinu isa on ju rikas. Ta ostis (ühe) auto, kas pole nii?
– Jaa, ta ostis (ühe) "Citroëni.
– Nüüd saate te kõikjale autoga minna.
– Mis see mulle korda läheb! Ma eelistan jalgsi käia, kuid süüa nagu kõik teised.
– Ma ei saa aru.
– Issi ostis *(ühe)* "Citroëni", aga see on *(üks)* väga kallis auto.
– Ja siis?
– Siis me ei söögi enam. Hommikueineks söön ma krõbedaid kooke "Friskies" ja joon kraanivett.
– Ja kuidas sa neid krõbedaid kooke "Friskies" sööd?
– Neljakäpukil, täpselt nagu minu kass Mine.
– Ei ole!
– On küll!

* * *

– Kuidas teie nimi on, mu pisikesed?
– Meie nimed on *l'Accent Grave* ja *l'Accent Aigu.*

– Ei või olla! *(Ei ole!)*
– On küll!
– Ja teie emme, kuidas tema nimi on?
– Tema nimi on *l'Accent Circonflexe.*
– Ma loodan, et teil on *(üks)* isa?
– Muidugi. Kõigil on *(üks)* isa. Meie isa nimi on *l'Apostrophe.*
– Küll te olete naljakad! Nägemiseni, mu pisikesed.
– Nägemiseni, proua *la Bête*. Tervitage härra *l'Animal*'i.

* * *

– Ütle mulle, Antoine, mis on *Panthéon*. Muuseum?
– Ei , see ei ole muuseum, see on mausoleum.
– Kelle mausoleum?
– Prantsuse suurmeeste mausoleum.
– Ja mida need suurmehed mausoleumis teevad?
– Nad ei tee midagi, nad magavad.
– Tead, nad on naljakad, sinu suurmehed.
– Miks naljakad?
– Ka minu isa on suur mees. Ta ostis *(ühe)* "Citroën'i", kuid ta magab kodus *(meie pool).*

LEÇON 9

– Kes see on?
– See on *(üks)* tüdruk. See on Punamütsike.
– Ja kes see seal on?
– See on *(üks)* naine. See on Punamütsikese ema.
– Ja kes see vanaproua seal eemal on?
– See on Punamütsikese vanaema, kes on haigestunud.
– Ja kes see härra on, too, kellel on nii suured kõrvad?
– See on Hunt, kes tahab Punamütsikese ära süüa.
– Ja miks tahab ta teda ära süüa?
– Ma ei tea. Võimalik, et tal on nälg.
– Kui on nälg, siis minnakse kohvikusse või restorani ega jalutata metsas.
– Sul on õigus. Ma arvan, et härra Hunt ostis *(ühe)* uue "Citroëni" ja nüüd peab ta sööma "Friskies'e" ja jooma kraanivett.
– See on loogiline. Vaene Hunt!
– Vaene tüdruk! Vaene vanaema!
– Kuidas ma teda mõistan! *(Ta nutab.)*
– Kuidas ma teda *(naissoost)* mõistan! *(Ta nutab.)*
– Kuidas ma neid mõistan! *(Nad nutavad mõlemad.)*
– Milline on selle loo moraal?
– Moraal on järgmine: kui ollakse vaene, siis ei osteta *(ühte)* "Citroëni", ostetakse *(üks)* "Renault" või *(üks)* "Peugeot".
– Nõus. See on palju odavam.

* * *

– Mis on *les Invalides*?
– *Le dôme des Invalides* on *(üks)* kirik, *l'hotêl des Invalides* on *(üks)* muuseum.
– See on nagu *le Louvre,* kas pole nii?
– Jah ja ei. *Le Louvre*, see on *(üks)* kunstimuuseum; *les Invalides*, see on *(üks)* sõjamuuseum.
– Ja mis seal *dôme'*is on?
– *Dôme'*is on *(üks)* haud. See on Napoléon I haud.
– Aga miks Napoléon sinna maetud on? On ta invaliid?
– Ma ei tea. Ma ei usu.

– Võimalik, et tal on vaid üks silm?
– Ei. Sellel pildil on tal kaks silma.
– Ehk on tal vaid üks kõrv?
– Ei. Sellel pildil on tal kaks kõrva.
– Ehk on tal vaid üks jalg?
– Ei. Sa näed küll, et tal on kaks kätt ja kaks jalga.
– Aga võimalik, et ta on ehk peast põrunud?
– Kes? Napoléon?1? Ta on geniaalne!
– Mis see mulle korda läheb! Kõik suurmehed magavad *Panthéon*'is, tema ainsana on maetud *Dôme*'i. Miks küll?
– Ma kordan sulle: ma ei tea.

LEÇON 11

– Onu Ernest, mida peab tegema selleks, et olla õnnelik?
– Noh, mu väike, tuleb lõbutseda.
– Ja mida tuleb teha selleks, et lõbutseda?
– Tuleb käia kinos, teatris, kontserdil, näitusel.
– Ja mida tuleb kõigeks selleks teha?
– Kõigeks selleks peab omama palju aega.
– Ja mida tuleb teha selleks, et omada palju aega?
– Tuleb tõusta vara ja hilja magama heita ning tuleb terve päev hästi hoolas olla.
– Milleks?
– Milleks, milleks! Jäta mind rahule, mu väike!

* * *

– Kus sa eile olid?
– Eile olin ma Ooperihoones.
– Kas sa olid Bastille' Ooperihoones või Suures Ooperihoones?
– Ma olin Suures Ooperis.
– Mida sa nägid?
– Ma nägin "Uinuvat kaunitari"
– Kas see on *(üks)* ooper või *(üks)* ballett?
– See on *(üks)* Tšaikovski ballett. Tšaikovski on kõige suurem vene helilooja.
– Ja sina, kus sina eile õhtul olid?
– Mina olin *Comédie-Française*'is.
– Ja mida sa nägid?
– Ma nägin Molière'i "Kodanlasest aadlimeest".
– Kas see meeldis sulle?
– Väga. Ma jumaldan Molière'i.
– Kas sa oled näinud "Uinuvat kaunitari"?
– Ei, ma ei ole seda näinud. Mis see on?
– See on Tšaikovski ballett. Tšaikovski on kõige suurem vene helilooja.
– Sa eksid. See on *(üks)* Charles Perrault' muinasjutt.
– Muidugi. Perrault kirjutas muinasjutu ja Tšaikovski komponeeris muusika. See on *(üks)* väga ilus ballett.
– Ma pole ealeski teatris olnud.
– Miks siis?
– Minu isa ostis *(ühe)* "Citroën'i". Hüvasti, teater! Hüvasti kino!
– Hüvasti, mu väike kodanlasest aadlimees.

LEÇON 12

– Vabandage, härra?

– Mis lahti on? *(Mida?)*
– Mis asi see on?
– Mis?
– See müra?
– Need on rotid.
– Mida tähendab "*rotid*"?
– Rotid – need on hiired.
– Kas valged hiired?
– Valged hiired ja hallid samuti. Kuid rotid on tsipake suuremad.
– Aga, härra, miks pole teil kassi?
– Mul oli *(üks)* kass, ma tõin *(ühe)* kassi, kuid nad sõid ta ära.
– Kes teie kassi ära sõi?
– Rotid.
– Hiired?
– Jah, rotid. *(Laps kardab.)*
– Kas need rotid võivad ka meid ära süüa?
– See ei ole võimatu.
– Mul on hirm, härra.
– Ära karda! Nad ei saa siseneda. Ja pealegi, ma olen ju siin. Noh, võta mu käsi ja maga!

LEÇON 13

– Tervist, Hubert! Kust sa tuled?
– Tervist, Roger! Ma tulen lihapoest.
– Mida sa ostsid?
– Ma ostsin liha, *(ühe)* tüki loomaliha. Ja sina, Roger, kust sina tuled?
– Ma olin leivapoes.
– Ja mida sa ostsid?
– Ma ostsin ühe pika batoonsaia ja küpsiseid.
– Ja kuhu sa nüüd lähed?
– Nüüd lähen ma vürtspoodi.
– Mida sa osta tahad?
– Krõbedaid kooke "Friskies" ja kilo suhkrut.
– Kas krõbedad koogid "Friskies" on suhkruga head?
– See pole küll eriti maitsev *(hea)*, kuid vaesus pole pahe.

* * *

– Sa sõidad siis ära, Albert?
– Jah, ma sõidan ära.
– Kuhu küll?
– Ma sõidan Nice'i *(meil öeldakse ka Nizzasse, kuid õigem on Nice'i)*.
– Kus Nice asub? On see kaugel?
– Jah, mu väike Françoise, see on kaugel. Nice asub *Côte d'Azur*'il Prantsumaa lõunaosas.
– Mida tähendab *"au sud de la France"?*
– See tähendab Lõuna-Prantsusmaal. Pariis asub Põhja-Prantsusmaal ja Cannes ja Nice asuvad lõunas, see tähendab *dans le Midi*.
– Sa lähed oma pruudi Babette'i juurde, kas pole nii?
– Babette ei ole minu pruut, ta on minu sõbratar.
– Kui ta pole sinu pruut, miks ei jää sa siis jõulupühadeks meiega?
– Aga ma tulen jõulupühadeks tagasi.
– Ma ei usu sind.
– Tulen küll!
– Sa vannud mulle seda?
– Jah, ma vannun sulle seda, mu väike õde. Ausõna?

– Ausõna.

* * *

– Kas teile meeldivad jõulud?
– Ma jumaldan jõule.
– See on varsti, kas pole nii?
– See on kahe nädala pärast.
– Milline õnn! Elagu jõulud.

LEÇON 14

– Kuidas peab ütlema: *le Noël* või *la Noël*?
– See sõna on prantsuse keeles raske. Üldiselt on ta meessoost. Niisiis tuleb öelda: *Joyeux Noël!* või siis: ma soovin sulle (teile) *un joyeux Noël.*
– Ometigi öeldakse: *la Noël approche*. On see vale?
– Ei see ei ole vale. See tähendab jõulupühi. Kuid sa võid öelda: *Noël approche.* Nii on ka õige.
– Aga mis on jõulud?
– See on Jeesus Kristuse sündimise päev.
– Tema sünnipäev, kas pole nii?
– Jah, nii see on.
– Ja millal see on?
– Kahe nädala pärast, 25. detsembril. Aga pidu algab 24. detsembril. 24. detsembri õhtupoolikut nimetatakse *le réveillon.*
– Aga on kaks *réveillon*'i.
– Sul on õigus. *Le réveillon de Noël* ja uue aasta *réveillon.*
– Uus aasta on 1. jaanuaril.
– Muidugi. *Le réveillon du jour de l'An* on 31. detsembril. Seda kutsutakse ka *la Saint-Sylvestre.*
– Miks "la"? *Saint-Sylvestre* on ju mees.
– Nõus. Kuid sõna *fête* on naissoost. Seetõttu öeldaksegi *la Saint-Sylvestre.*
– Aga kumba sina eelistad, jõulupühi või uut aastat?
– Ma eelistan kingitusi. *(Lauldes)* Il m'a donné pour étrennes, avec mes sabots, il m'a donné pour étrennes avec mes sabots, un bouquet de marjolaines…

* * *

– Kus sa tänavu jõule vastu võtad?
– 24. dets. ma pidutsen kodus ja 31. dets. ma pidutsen oma onu Albert'i pool Nice'is.
– Sa sõidad siis *Côte d'Azur*'ile?
– Jah, ma sõidan T.G.V.'ga 30. dets. kell 8.
– Sa armastad sedavõrd *Côte d'Azur*'i?
– *La Côte d'Azur* ei lähe mul üldse korda. Ma armastan oma onu Albert'i, sest ta on rikas.
– Millega ta tegeleb?
– Ta ei tegele mitte millegagi, ta on rantjee *(pangaprotsentidest elatuv isik).*
– Sul veab. Minu vanemad on pagarid ja minu onu Ernest on lihamüüja.
– Ütle, see on sinu onu, kellel on väike lihapood Saint-Denis' tänaval Turu-hoonete kvartalis?
– Jah, see on tema. Miks sa seda küsid?
– Emme ütles mulle eile, et ma läheksin vaatama, ega lihamüüjal pole seajalgu.
– Nägid sa ?
– Ei. Tal olid saapad jalas.

LEÇON 15

– Kas teil on keedusinki, proua?
– Muidugi, mu pisike. Kui palju sa soovid?
– 300 grammi, palun.

– Palun, ilus 300-grammine tükk.
– Ja veel suitsuvorsti. 500 grammi.
– Palun. Ehk soovid sa Strasbourg'i viinereid?
– Ei, tänan. Ma võtan hanemaksapasteeti.
– Jah, mu pisike, kuid hanemaksapasteet on väga kallis.
– Mis see mulle korda läheb. See on jõululaupäevaks.
– Ma loodan, et sul on ikka raha ka olemas?
– Siin on minu 500-frangine pangatäht.
– Andesta mulle, pisike, kuid on ka lapsi, kes...
– Ma mõistan, proua. 400 grammi hanemaksapasteeti, palun.
– Palun, mu pisike.
– Kui palju see kokku teeb?
– Üks hetk... See teeb kokku... See teeb kokku... 358 franki ja 75 santiimi...
(Võtab 500 franki.)... Tänan... Niisiis, ma võlgnen sulle... ma võlgnen...
– Te võlgnete mulle 141 franki ja 25 santiimi.
– Oo, sa oskad nii hästi arvutada, mu pisike!
– Üksainus küsimus, proua!
– Ma kuulan sind.
– Kas te pakute ka seajalgu?
– Siin on vorstipood. Sa ju näed, et ei.
– Kuidas ma saaksin neid näha? Teil on ju saapad jalas.

LEÇON 16

– Ütle mulle, Pierrot, mis soost on see sõna?
– "Sõna" on meessoost: see sõna, üks sõna, üks ilus sõna.
– Sa ei saanud aru. Ma tahan teada, mis soost on sõna "*Noël*".
– Tea, mu väike õde, et see sõna on prantsuse keeles raske. Üldiselt on ta meessoost. Niisiis tuleb öelda: *Joyeux Noël!* Või siis: Ma soovin sulle (teile) *un Joyeux Noël.*
– Ometigi öeldakse: *Bientôt c'est la Noël. La Noël approche*. Kas nii on vale?
– Ei, see ei ole vale. See tähendab – *la fête de Noël*. Kuid sa võid öelda: *Noël approche*. Nii on ka õige.
– Ma sain kõigest aru. Tänan, Pierrot, sa oled väga armas.

LEÇON 17

– Mida sa soovid, mu väike?
– Tere, proua. Te olete piimamüüja, kas pole nii?
– Jaa. Siin on piimapood.
– Mida te müüte?
– Ma müün piima, koort, hapukoort, juustu, kohupiima, mune.
– Ma pean ostma juustu.
– Millist juustu, preili? Kas kitsepiimajuustu, lambapiimajuustu, lehmapiimajuustu?
– Mul pole enam meeles, proua... Ma unustasin nimetuse ära.
– Ehk *camembert*'i?
– Ei, ei, mitte *camembert*'i.
– *Gruyère*'i?... Ei?... *Brie*'d?
– Ei *gruyère*'i ega *brie*'d.
– Tuleta meelde, mu pisike! Ehk *La vache qui rit*'d?
– Ei, emme ei armasta seda.
– Aga mida su emme sulle ütles?
– Ta ütles mulle: "Kui sa unustad juustu nime ära, siis meenuta, mis muusikat sa väga armastad!"
– Ja millist muusikat sa nii väga siis armastad?
– Ma armastan rokki.

– Käes, preili! See on *roquefort*!

* * *

– Kuidas sa ennast pesed?
– Ma pesen end kätega.
– Muidugi. Kuid kas sa pesed end sooja või külma veega?
– Täna hommikul ma pesin end sooja veega.
– Miks sooja veega?
– Ma ei armasta külma.
– Ja kuidas sa end täna hommikul sooja veega pesid?
– Kuidas, kuidas! Jäta mind rahule! Ma pesin end ja ongi kõik.
– Aga mina, ma pesin end täna hommikul seebiga, vaat milline ma olen!
– Sina? Ah sa pesid end seebiga?
– Muidugi!
– Aga miks sa siis nii must kui siga välja näed?

LEÇON 19

– Mis kell sa tavaliselt ärkad?
– Tavaliselt ärkan ma kell 6.45.
– Ja mis kell sa täna hommikul ärkasid?
– Täna hommikul ärkasin ma täpselt kell 7.
– Ja mida sa seejärel tegid?
– Ei midagi. Ma pesin end, harjasin hambaid, panin riidesse ja einestasin.
– Ja mida sa hommikueineks sõid?
– Mul pole enam meeles. Ühe juustuvõileiva.
– Mis juustuga?
– Mul pole enam meeles. *Sainte-maure*'iga ehk, või siis *brie*'ga. Kas see huvitab sind väga? (Kas see puutub sinusse?)
– Ei, see ei huvita mind (see ei puutu minusse). Ma lihtsalt küsin ja ongi kõik.
– Nõus. Tohin ma ka sinult midagi küsida?
– Palun.
– Milline on sinu lemmikjuust?
– Ma ei tea... Prantsusmaal on nii palju juustusorte!
– Aga on olemas üks juustusort, mis on loodud sinu jaoks!
– Milline?
– *"La vache qui rit"*.

LEÇON 20

– Kelner, menüü, palun!
– Palun, härrased!
– Mis teil salatitest on?
– Valige! Meil on *accent grave*'e, *accent aigu*'sid, *accent circonflexe*'e...
– Kaks salatit *accent grave*'idest, palun.
– Ja millist suppi?
– Supp punktidega, on see ka hea?
– See on väga hea.
– Kaks punktidega suppi.... ja põhiroaks... üks hetk... käes!...apostroofipraad praetud komadega.
– Kas kaks apostroofipraadi?
– Jah.
– Magustoitu te ei soovi?
– Soovime küll. Mis teil ka head on?
– Meil on *tréma*'sid ja *cédille*'sid.
– Üks *tréma* ja üks *cédille*, palun.

– Ehk soovite kohvi?
– Ei. Tänan. Kaks klaasi rohelisi usse ja sellest piisab.
* * *
– Mis see on?
– See on (üks) nuga.
– Milleks tarvitatakse nuga?
– Seda tarvitatakse lõikamiseks.
– Mille lõikamiseks?
– Ükskõik mille – leiva, liha jne.
– Ja mis asi see on?
– See on kahvel.
– Ja milleks tarvitatakse kahvlit?
– Kahvlit tarvitatakse söömiseks.
– Mille söömiseks?
– Ükskõik mille – liha, kartulite, roheliste herneste, porgandite....
– Ja see siin on lusikas, kas pole nii?
– Jah, see on nii.
– Ja seda tarvitatakse supi söömiseks?
– Jah, seda tarvitatakse supi söömiseks. Ja see siin on klaas.
– Uss? *(ta näeb ussikest.)*
– Muidugi.
– Aga ta on ju roheline!
– Ja mis siis? Roheline klaas (uss) – see on täiesti tavaline.
– Ei. Ma ei söö rohelisi usse. Vihmaussid kõlbaksid veel, aga rohelised ussid – see on vastik!

LEÇON 21

– Ma vihkan prantsuse tähestikku (alfabeeti).
– Aga sa armastad eesti alfabeeti, kas pole nii?
– Jah, ma armastan eesti alfabeeti.
– See ei ole loogiline.
– Miks?
– Prantslastel ja eestlastel on sama tähestik – ladina tähestik (alfabeet).
– Kuid mis kasu on prantsuse alfabeedist?
– Temast pole mingit kasu.
– Noh näed! eesti alfabeet on lugemiseks.
– Prantsuse alfabeet on samuti lugemiseks.
– Ei ole!
– On küll!
– Võtame näiteks tähe "c". Mõnikord "c" hääldub [s], mõnikord aga [k].
– Kuid on olemas kuldne reegel.
– Milline?
– Täht "c", millele järgnevad tähed e, i, y hääldub alati [s] *ce, cela, c'est, la douce France, le citron, la Cité, cinq, le cinéma, le cygne, le cyclomoteur*, jne.
– Mida tähendab *"le cyclomoteur"?*
– See on (üks) mootoriga jalgratas.
– Võin ma ka sulle mõned näited tuua?
– Palun sind.
– *Comment ka va, mon garkon? Merci, ka va, ka va.*
– Kindlasti! Ma unustasin märgi *cédille*. See väike *signe* (märk) tähe C all on selleks, et hääldada [s]: *ça va, le graçon, la leçon, commençons.*
– Väike *"cygne"* (luik)?
– Jah, väike *"cygne"*.

– Mille nimi on Cédille?
– Ja miks ka mitte?
– Ma tunnen üht väikest luike *(cygne),* kelle nimi on Odette.
– Millist *"signe"?*
– Luike Tšaikovski balletist "Luikede järv".
– Nõus. Need on homonüümid.

LEÇON 22
– Millal on lihavõttepühad *(ülestõusmispühad)*?
– Varsti. Järgmisel reedel on Suurreede ja järgmisel pühapäeval on lihavõtted.
– Aga mis on lihavõtted *(ülestõusmispühad)*?
– Jeesus Kristus suri reede õhtul ja ta tõusis üles (ärkas ellu) pühapäeva hommikul.
– Mida tähendab *"ressusciter"*?
– See tähendab – taas elus olema.
– Niisiis ta suri ja kaks päeva hiljem ta ärkas üles?
– Jah, nii see on.
– Aga miks süüakse lihavõtete aegu mune?
– See on vana komme. Muna, see on uus elu, looduse ärkamine, kevade tagasitulek.

LEÇON 23
– Mis sul on, Pierrot?
– Mul on nälg, vanaema.
– Ma annan sulle (ühe) õuna… Palun.
– Mul on janu.
– Siis annan ma sulle cocat… Palun.
– Mul on palav.
– Ma avan akna.
– Mul on külm.
– Siis panen ma akna kinni.
– Mul on peavalu.
– Oled sa haige, Pierrot?
– Jah, vanaema, ma olen haige.
– Ja sul on valu…
– Jah, mul on kurguvalu.
– Ega sul kõhuvalu pole?
– On küll. Mul valutab kõht.
– Ega sul hambad ei valuta?
– Valutavad küll. Mul valutavad hambad, kõht, kurk, pea.
– See on kentsakas, mu väikemees. Ma annan sulle (ühe) aspiriini…
– Vanaema?
– Jaa. ma kuulan sind.
– Kas sa armastad mind?
– Muidugi armastan ma sind.
– Kuidas sa mind armastad?
– Ma armastan sind hellasti.
– Kas väga, väga?
– Muidugi!
– Anna siis mulle šokolaadi, palun!

LEÇON 24
– Ma olen armunud Pariisi, eriti paremasse kaldasse.
– See on kentsakas. Mis mõttes? (Kuidas nii?)

– Iga päev jalutan ma paremal kaldal.
– Näiteks?
– Näiteks esmaspäeval käisin ma Montmartre'il, sest ma jumaldan Sacré-Cœur'i ja Tertre'i väljakut.
– Ja teisipäeval?
– Teisipäeval jalutasin ma Turuhoonete kvartalis ja ma astusin sisse Pompidou
– keskusesse, kus ma nägin (üht) väga ilusat näitust.
– Kolmapäeval olid sa kahtlemata Louvre'is, kas pole nii?
– Ei. Kolmapäeval ma tegin toreda jalutuskäigu Bastille' väljaku ja Suure Kaare vahel.
– Pole võimalik!
– On küll!
– Jalgsi?
– Muidugi. Ja neljapäeval olin ma Vendôme'i väljakul.
– Sulle siis meeldib nii väga Napoléon?
– Jah, ta meeldib mulle väga.
– Sul on halb maitse. Mina eelistan Karl suurt Jumalaema kiriku ees.
– See on sinu mure. Reedel ja laupäeval jalutasin ma Suurtel Bulvaritel, ja pühapäeval olin ma ooperihoones.
– Mis seal etendus: "Luikede järv" või "Pähklipureja"?
– Ma ei tea. Ma magasin.

LEÇON 25
– Seal sa oledki, Vincent!?
– Jaa. siin ma olengi. tere, Marianne!
– Sa olid Normandias, kas pole nii?
– Jah, ma olin Rouen'is, Caen'is, Deauville's.
– Kas sa käisid ka Mont Saint-Michel'il?
– Muidugi.
– Kas pole ilus?
– See on väga ilus, eriti õhtul, kui päike loojub.
– Oi sa poiss! Milline ilu! Ma olin *le Mont Saint-Michel*'il hommikul, kui päike tõuseb ja meri tõmbub tagasi (mõõnab).
– Oo, jaa! *Le Mont Saint-Michel*! See on tõeline paradiis.
– Milline ime!

LEÇON 26
– Seal sa oledki, Guillaume!
– Jaa. Siin ma olengi, Odette. Tere!
– Sa olid Bretagne'is, kas pole nii?
– Jah, ma olin Saint-Malo's.
– Sa polnudki Rennes'is?
– Olin küll. Kuid ma eelistan Saint-Malo'd.
– Kuid see on ju mereröövlite (korsaaride) linn!?
– Mis see mulle korda läheb! See on linn, mis mulle meeldib.
– Ma ei ole olnud Saint-Malo's, kuid ma olen olnud *le Mont Saint-Michel*'il.
– *Le Mont Saint-Michel* on Saint-Malo lähedal, kuid see on juba Normandia.
– Ja sina? Sa siis eelistad Bretagne'it?
– mina armastan ilu. Saint-Malo, see on tõeline paradiis!
– Ja *le Mont saint-Michel*, milline ime!

LEÇON 27
– Ma olen melomaan *(muusikahull)*!
– Mis mõttes? *(Kuidas nii?)*

– Iga päev kuulan ma muusikat.
– Kogu nädala?
– Jah, kogu nädala.
– Näiteks?
– Näiteks esmaspäeval kuulasin maa dþässi ja teisipäeval kuulasin ma Edith Piafi laule.
– Ja kolmapäeval?
– Kolmapäeval vaatasin ma balletti.
– Millist balletti: "Pähklipurejat" või "Luikede järve"?
– Ma vaatasin "Giselle'i".
– Ja mida vaatasid või kuulasid sa reedel?
– Reedel käisin ma Salle Pleyel'is, kus ma kuulasin Chopini muusikat.
– Ja laupäeval olid sa kahtlemata Bastille'i Ooperis?
– Jah, nii see on.
– Mis seal etendus?
– Etendati Georges Bizet' "Carmen'i".
– Kas see meeldis sulle?
– Jah, see etendus meeldis mulle.
– Aga sa oled ju hull!
– Ei, ma ei ole hull. Ma olen melomaan (muusikahull)

* * *

– Tahad sa minu albumit näha?
– Meeleldi. Mis album see on?
– Need on prantsuse suurmeeste portreed.
– Kas naisi polegi?
– On küll. Vaata!... See on Jeanne d'Arc.
– Aga miks ta meeste keskel on?
– Jeanne d'Arc on prantsuse kangelanna. Ta päästis Prantsusmaa Saja-aastase sõja aegu.
– Kas ta elas siis sada aastat?
– Sa teed nalja! Ta suri väga noorelt.
– Kahju. Ja kes see on?
– See on Charles de Gaulle.
– Mida ta siis ka head tegi?
– Ta päästis Prantsusmaa 1944. aastal.
– Nõus. Ja see! See on ju naine! Jälle (üks) naine!
– See on Édith Piaf.
– Kas tema päästis ka Prantsusmaa?
– Sa oled peast põrunud! Édith Piaf on (üks) lauljatar. See on (üks) väga suur prantsuse lauljatar.
– Ja see? Kes see on? Karl Suur?
– Sa oled hull! See on Victor Hugo, "Pariisi jumalaemakiriku" autor.
– Arhitekt?
– Sa oled rumal nagu hani. See on (üks) prantsuse kirjanik, kes kirjutas romaani "Jumalaema kirik Pariisis".
– Ja too tüüp, see on Napoléon, kas pole nii?
– Ei ole See on Eugène Delacroix.
– Helilooja?
– Ei. Delacroix on kunstnik. See on (üks) väga suur prantsuse kunstnik. Muide, ta on kujutatud 100-frangisel pangatähel. Meeldib ta sulle?
– Ei, ta ei meeldi mulle, ma eelistan Marie Curie'd.
– Miks Marie Curie'd?
– Ma eelistan Marie Curie'd, sest ta figureerib 500-frangisel pangatähel.

(NB! alates 1. jaanuarist 2002 ei kehti Prantsusmaal enam frangid, vaid eurod)

LEÇON 28

- Mida sa teed vaheajal?
- Ma sõidan Rivieerale *(Côte d'Azur'ile)*. Ma jumaldan päikest ja merd.
- Kas sa sõidad üksinda?
- Ei. Ma lähen sinna koos oma noorema õe Mimiga.
- Kuidas ta on ka, sinu õde Mimi?
- Ta on väga sümpaatne.
- On ta punapäine või blond?
- Ta on brünett... Ja sina? Mida sa suvel teed?
- Ma lähen maale vanaema juurde.
- Kus see asub?
- Champagne'is, Reims'i lähedal.
- Reims'i katedraal on kihvt, kas pole nii?
- Jah, see on väga kaunis.
- Kas teil on maal talu?
- Jah, minu vanavanematel on *(üks)* tilluke talu.
- Mida sinu vanavanemad teevad?
- Minu vanaisa on viinamarjakasvataja. Ta kasvatab viinapuid.
- Ja mida ta viinamarjadega teeb?
- Ta teeb mahla ja seejärel teeb ta veini.
- Đampanjat?
- Jah, nii see on.
- See on ju vastik!
- Nõus. Kuid täiskasvanud armastavad seda.
- Täiskasvanud on kentsakad. Nad suitsetavad g. ja g. ja pealegi joovad nad š.
- Selline on elu!

LEÇON 29

- Kas sa lähed ära, Guillaume?
- Jah, ma lähen ära.
- Kuhu siis?
- Raudteejaama.
- Sa lähed rongile? (Sa sõidad rongiga?)
- Jah, ma sõidan T.G.V-ga Nice'i (Nizzasse).
- Mida sa Nice'is teed?
- Ei midagi. Ma puhkan. Ma päevitan rannas ja ma suplen Vahemeres. Ja sina, Catherine, mida sa vaheajal teed?
- Ma lähen Champagne'i. Minu vanaisal on (üks) talu Reims'i lähedal.
- Sinu vanaisa on viinamarjakasvataja, kas pole nii?
- Jah, ta kasvatab viinapuid.
- Ja mida ta viinamarjadega teeb?
- Ta teeb veini.
- Šampanjat?
- Šampanjat ja kuiva veini samuti.
- On see ka hea?
- See on vastik! Kuid täiskasvanud on kord juba sellised.
- Sul on õigus. Täiskasvund on naljakad. nad suitsetavad gitane'e ja gauloise'e, ja pealegi joovad nad ðampanjat ja kuiva veini.
- Selline on juba elu.
- Kuid Champagne on kaunis, eks ole?
- Jah, see on *(üks)* kaunis maa. Ja Reims'i katedraal, see on ime!

LEÇON 30

- Kool *(tunnid)* on läbi.
- Oled sa rahul?
- Ma olen väga rahul.
- Oli sul hea tunnistus? *(As-tu eu...?)*
- Jah, mul oli *(j'ai eu)* väga hea tunnistus.
- Kas sa oled oma klassi parim õpilane?
- Ma ei ole parim, kuid ma olen *(üks)* hea õpilane.
- Mida sa vaheajal teed?
- Ma sõidan Prantsusmaale. kogu meie klass sõidab Prantsusmaale.
- Kas te sõidate rongiga või lennukiga?
- Me sõidame turismibussiga *(autocar)*. See on odavam.
- Mida te Prantsusmaal külastate *(vaatama lähete)?*
- Esmalt läheme vaatama Reims'i katedraali Champagne'is, seejärel jääme kolmeks päevaks Pariisi.
- Ainult kolmeks päevaks !?
- Seda on vähe, nõus, kuid me tahame külastada ka Versailles'd ja *le Mont Saint-Michel*'i.
- Kus asub *le Mont Saint-Michel*?
- Versailles asub Ile-de-France'is, 30 km kaugusel Pariisist ja *le Mont Saint-Michel* asub põhjas.Kas te sõidate Côte d'Azur'ile?
- Kahjuks ei. Meil pole aega.
- Kahju.